

paa de endnu lette Ben — en paa Armen — en om Halsen og paa Ryggen endnu en.

Endnu vil jeg kun fortælle, at vi alle har det godt, og din Rone ved at stille alt faabel i stort og smaat.

Nu vil alle Knopper briste, Rugen skaar saa tæt og grøn, Bøgens første Sillebifte fappes med den unge Røn.

Bed Alpegrænser.

Paa en klar Efteraarsdag steg en ung Mand, ledsaget af en Røn paa 15 Aar, op ad en stejlt Klippe til Søerhytten Regenalms paa Grænser af Alperne.

Han knyttede Røven imod Baronen; men denne betragtede ham med tolv Ro og svarede: „Jeg bliver, saa længe det behager mig, og gaar kun, naar Rieff befaler mig det.

De havde steget op ad flere Tæmer, da de ved en brat Omdrejning befandt sig overfor en vidt udfærdet, ung Karl.

„Til Regenalms? De bilder Dem maatte ind, De skal til Fjælfælsens-gilde beroppe?“ Samtidig stillede han sig midt paa Stien og stirrede med en mærk og trodsig Mine paa Baronen.

„Seppi, se til du kan komme af Vejten og lad os komme forbi, ellers fortæller jeg Formesteren det, du ved nok,“ sagde Phrygius.

„For mig kan du sludre, saa meget du lystter. Hvad tror du, jeg bryder mig om, hvad saadan en Grønholting siger. Men træt du nu blot of med din pnyttede Afsæt.“

„Hvad var det, du truede ham med?“

„Jeg møbte ham i Lørdags med en Genskebül. Han blev aldeles rasende, da han saa mig, og jeg maatte love ham dyrt og helligt ikke at melde ham, ellers havde han vist slaet mig ihjel.“

Rejser sig ved Søerhytten, hvor han blev budt velkommen af den smukke Rieff, to andre Søerpigere, og en gammel Mand.

„Begyndelsen fulte Bjergetboerne sig lidt generte overfor den fine Herre; men da det tarvelige Afstemsmaaltid var nydt, og Baronen havde trakteret Bonden og Phrygius med Cigaretter og Indholdet af sin Feltflaste, blev Stemningen snart utvungen.

„Det er maatte tilfældt at tænke sin Rieff?“ spurgte Seppi.

„Jagen svarede. Den vilde Hærstraffige Stillelse tog sig her i det snævre Rum endnu mere imponerende ud end i det fri, og Baronen kunde tun med Beundring betragte hans skarpe, tækkfaarne Træt.

„Saa De tror ikke, jeg kender Dem, og ved, hvorfor De er kommen. Jo, jo, jeg har set Dem lidt nok i Rathendorf smiste til Pigerne; men her taales saadant noget ikke, ved De det. Og nu herud med Dem og det i en Fart.“

„Hvis De tror ikke, jeg kender Dem, og ved, hvorfor De er kommen. Jo, jo, jeg har set Dem lidt nok i Rathendorf smiste til Pigerne; men her taales saadant noget ikke, ved De det. Og nu herud med Dem og det i en Fart.“

„Hvis De tror ikke, jeg kender Dem, og ved, hvorfor De er kommen. Jo, jo, jeg har set Dem lidt nok i Rathendorf smiste til Pigerne; men her taales saadant noget ikke, ved De det. Og nu herud med Dem og det i en Fart.“

„Det er Søengetid og bedst, at I gaar til eders Hytte. Er I bange for Seppi, skal jeg gaa ud at se, om han er der.“ Hun stod Slaaen fra og gik omkring Hytten; men der var ikke Spor af Seppi.

„Hvis De tror ikke, jeg kender Dem, og ved, hvorfor De er kommen. Jo, jo, jeg har set Dem lidt nok i Rathendorf smiste til Pigerne; men her taales saadant noget ikke, ved De det. Og nu herud med Dem og det i en Fart.“

„Hvis De tror ikke, jeg kender Dem, og ved, hvorfor De er kommen. Jo, jo, jeg har set Dem lidt nok i Rathendorf smiste til Pigerne; men her taales saadant noget ikke, ved De det. Og nu herud med Dem og det i en Fart.“

„Hvis De tror ikke, jeg kender Dem, og ved, hvorfor De er kommen. Jo, jo, jeg har set Dem lidt nok i Rathendorf smiste til Pigerne; men her taales saadant noget ikke, ved De det. Og nu herud med Dem og det i en Fart.“

„Hvis De tror ikke, jeg kender Dem, og ved, hvorfor De er kommen. Jo, jo, jeg har set Dem lidt nok i Rathendorf smiste til Pigerne; men her taales saadant noget ikke, ved De det. Og nu herud med Dem og det i en Fart.“

„Du og du alene, Rieff, er Skyld i, at jeg er, som jeg er. Men sig mig nu, hvad er det os imellem?“

„Naar du spørger, skal du ogsaa vide det,“ svarede Rieff.

„Lad Djevelen slide mig sønder,“ raabte Seppi, „om jeg ikke skal betale den lumste Møjs den Kærligstreg; thi ham er det, der har udsprebt den nedrige Løgn. Hør nu Sandheden, Rieff. Jeg har ligget paa Lur udenfor Hytten og stude Røven, medens min Moder saa dig; men havde jeg ikke haft min gode Bøsse og plasset dem ned, vilde de have ødt hendes Lig, og jeg kunde have sparet at løbe hende en Riste. Se saaledes er det, Rieff, og hvem der siger andet, skal jeg betale det med Renter, det kan du lide paa.“

„Det kan være, det er sandt, hvad du siger, Seppi; men Folk siger nu en Gang dette om dig, og jeg støtter ikke om, at man skal tro sligt om min Mand. Men forøvrigt vil jeg sige dig, at jeg gifter mig aldrig med en Kærligstreg, en Slagsbroder og Spilker, som du er. Ja, nu har jeg sagt dig det, Seppi, og lad mig nu i Fred en Gang for alle. Gud være med dig, Seppi.“

„Hør nu ogsaa du mit sidste Ord,“ svarede Seppi med hæst og lidenskabelig Stemme: „Du har intet her at befale og ingen Ret til at passe paa min Værelse. Hvor jeg vil være ved Nat eller Dag, afgør jeg selv, forfarer du.“

„Du har intet her at befale og ingen Ret til at passe paa min Værelse. Hvor jeg vil være ved Nat eller Dag, afgør jeg selv, forfarer du.“

„Du har intet her at befale og ingen Ret til at passe paa min Værelse. Hvor jeg vil være ved Nat eller Dag, afgør jeg selv, forfarer du.“

„Du har intet her at befale og ingen Ret til at passe paa min Værelse. Hvor jeg vil være ved Nat eller Dag, afgør jeg selv, forfarer du.“

„Du har intet her at befale og ingen Ret til at passe paa min Værelse. Hvor jeg vil være ved Nat eller Dag, afgør jeg selv, forfarer du.“

„Du har intet her at befale og ingen Ret til at passe paa min Værelse. Hvor jeg vil være ved Nat eller Dag, afgør jeg selv, forfarer du.“

„Du har intet her at befale og ingen Ret til at passe paa min Værelse. Hvor jeg vil være ved Nat eller Dag, afgør jeg selv, forfarer du.“

„Du har intet her at befale og ingen Ret til at passe paa min Værelse. Hvor jeg vil være ved Nat eller Dag, afgør jeg selv, forfarer du.“

der viste, at Hjorten var faaret, greb Jagtliveren ham, og han styrkede af Sted efter det faarede Dyr. Blodsporene blev tydeligere og tydeligere; nu var han fitter paa Hyttet. En mægtig Grib kredsede i samme Øjeblik over Søen. Han havde endnu to Stud i Bøsken; et maatte være nok til Hjorten, hvis den da ikke allestede var død nu. Han sigtede og traf Gribben, der tumlede ned; men — i samme Nu kom Hjortens mægtige Hoved til Synne bag Klippen, og det faarede Dyr stod nu rustet overfor sin Fjende til en sidste Kamp i Bjergetomheden. Jægerens Hjerte slog heftigt. Fejlede Studdet var han fortabt. Han saa den dybe Afgrund under sig. Ingen Redning hverken opad eller nedad!

Hjorten sankte Geviret, og medens den laubede sig til at styrte frem mod sin Fjende, sigtede denne tolvblodigt, men — Bøsken stiftede. En tolv Øghen overfaldt ham. Han saa det rasende Dyr styrte løs mod sig i store Spring og havde lige Tid til at smide sig ned i Haab om, at Dyrret vilde fare over ham. Saa befalede han Gud sin Sjæl i Vold. Da løb et Stud bagved ham, og det mægtige Dyr styrkede til Jorden, medens Stene og Sand rullede ned i Dybet. Jægeren rejste sig forstumlet; men i Stedet for Phrygius fik han Øje paa Seppi, der rolig støttede sig til Klippevæggen. Han vidde taale ham; men før han kunde befinde sig, var hans Redningsmand forsvunden.

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

„Lut op, Rieff, jeg maa tale med dig,“ raabte Seppi. „Jeg skal hilse fra din Baron og give dig et Brev.“

Direkte Dampskibsture fra og til Skandinavien. DEN ENESTE LINIE, som medfører skandinaviske og finske Passagerer UDELUKKENDE.

TIL SKANDINAVIEN \$16.00 FRA SKANDINAVIEN \$18.00

Det nye, store, bekvemme dobbeltkruede S. S. „Willehad“ afgaar fra New York den 28. Maj Kl. 11 Formiddag. Køb Billetter nu, medens de lave Priser varer.

SCANDIA LINE 159 Randolph Str., Chicago 901 Olive Str., St. Louis 37 Broadway, New York eller hvilken som helst af Liniens Agenter.

Bøger til Salg.

Afdøde Pastor N. Bennesens Bøger er til Salg i Danisch Luth. Publ. Høuse. Bøgerne sælges til nedenstaaende Priser plus Forjensbelsesomkostninger.

Table listing various books for sale with prices, including Imperial Reference Library, Hebrew English Lexicon, Theology of Luther, etc.

DANISH LUTHER PUBL. HOUSE. Blair, Nebr.

lovede jeg at komme derned i Morgen, Rieff, og ved du saa, hvad der staar i Brevet? Hermed en lille Hjælp til den smukke Rieffs Bryllup med Seppi fra Epierect. Selv om hun ikke har villet unde mig et Kys, tilhaar hun mig nok en Dans paa sin Bryllupsdag.

„Men Seppi?“ gentog Seppi. „Ja Seppi er det maatte.“ Men inden han kunde befinde sig, havde hun smækket Vinduet i.

„Nah, din lille Heks, lut straks op igen!“ raabte Seppi og hundrede paa Ruben. Saa slog Vinduet atter op. Et Par kraftige Arme stængede sig om hans Hals, og han fælte et varmt Kys paa sine Læber.

„Gud Nat, Seppi! og Gud være med dig.“ Og Vinduet sloges atter i.

„Gud Nat, Rieff! Gud Nat, min lille Skat.“ Og højt jobende gik den lykkelige Seppi i det klare Maanedstien til sin ensomme Hytte.

Den unge Piges hellige Timer

Betragtninger ved Konfirmationens og ud over Livets Bane. 158 Sider. 3 Schirtingsbind, 40 Cents.

Gyrdebrennen.

En god Bog for Drengene. 30 Sider paa godt Papir. 3 Omflag 10c. Danisch Luth. Publ. Høuse, Blair, Neb.